

Renaud Garcia-Fons - Arcoluz

Napsal Ing. Valdemar Navrátil

Friday, 09 May 2008

Občas bývá nazýván „Paganini of double bass“, je skladatelem a současně hráčem na pětistrunný kontrabas. Hluboký vliv na jeho vývoj měl brilantní basista Francois Rabbath. Svá hudební studia nastartoval již v raném věku, začínal s pianem, pak přešel ke klasické kytarě, aby nakonec v 16 letech zakotvil u kontrbasu. Z Paříže podnikal cesty po celé Evropě a vystupoval na různých festivalech. V roce 1987 se stal členem the Orchestre de Contrebasses, kde působil 6 let, také si občas zahrál s Orchestre National de Jazz. U vydavatelství ENJA Records debutoval albem *Légendes* nahraným v roce 1992, následovala *Alborea*, *Oriental bass*, *Fuera* a další. Dosud vydal 7 alb, jeho hudba překypující cikánskými vlivy, obsahuje i prvky flamenca, tanga a rumbly, je okořeněna jazzem globálním, africkým, jihoamerickým, to vše je však propojeno hlavně múzou jeho vlastní. Od začátku 90tých let hostoval na albech známých muzikantů, ze kterých bych chtěl připomenout alespoň 3 *Trios* s kytaristou Nguen Le, *Castel del Monte* s hráčem na tubu Michelelem Godardem nebo *Malak* s vokalistou a hráčem na oud, Dhaferem Youssefem. Byly jich desítky, však kdo by nechtěl mít za spoluhráče tak fenomenálního basistu. Po dlouhé úvaze jsem se rozhodl představit poslední jeho počín, živý záznam koncertu z ledna 2006, pod názvem *Arcoluz*. Mám pro to několik důvodů. Myslím, že při komornějším obsazení, v jakém toto vystoupení proběhlo, můžeme více vychutnat samotnou jeho virtuozitu, a navíc, kvalita záznamu je natolik dobrá, že nás nijak neomezuje. V neposlední řadě je to i zdatnost jeho dvou spoluhráčů, kterými jsou Kiko Ruiz na Flamenco gitar a Negrito Trasante na perkuse, conga a všemožné bicí nástroje.

ARCOLUZ

Enja 2006

Na albu je zaznamenáno sedm skladeb, z nichž čtyři jsou nové a nemáme je možnost slyšet na žádném řadovém CD, a tři původně pocházející z posledního řadového alba *Entremundo*, vydaného v roce 2004. I ty jsou však poněkud upraveny do volné a delší koncertní podoby. Hned v úvodu koncertu se nám autor všech skladeb a hlavní hvězda večera představuje v krátké titulní melodii *Arcoluz*, kde v pomalém tempu za umírněné podpory akustické kytary dává posluchačům ochutnat krásu zvuku pětistrunné basy při hře smyčcem i prsty. I další dvě skladby *Berimbass* a *Anda Loco* jsou nové a slyšíme v nich krásné melodie v podání akustické kytary za podpory rychlých prstů po pražcích kontrbasu a rumba koulí určujících ten správný jihoamerický taneční rytmus. Hlavně *Anda Loco* bych považoval za instruktáž toho, co všechno je možné na double bass v tomto obsazení předvést. Krkolomné tóny ve strhujícím rytmu smyčcem i prsty střídá uklidnění s jemným vybrnkáváním kytary i basy, pouze podmalované různými bubínky, aby se opět všichni vrátili ke strhujícím exhibicím a důrazným perkusím. Následující *40 Dias* přináší uklidnění v podobě teskné melodie smyčcem na basu, podmalované akustickou kytarou a činely lehce v pozadí. Do zakouřeného půlnočního baru, kde rytmus udávají střevíčky místní tanečnice flamenga, se přeneseme v *Gitanet*. Podpatky střevíců nám nahrazuje pestrý doprovod bubínků a perkusí, v roli sólové tanečnice se pravidelně střídá basa s kytarou. V posledních dvou *Entremundo* a *Entre Continents* si můžeme i zatančit v cikánském rytmu, vychutnat si rychlé pohyby prstů a rukou po blánách tympánů, bubínků a různých dřevěných bicích nástrojů při jejich sólu, nebo si ještě jednou poslechnout krásné melancholické motivy kytary a kontrbasu, či jejich společné strhující závěry.

Doufám, že se vám toto živé představení líbilo, že všem zvedlo tep i tlak a pomohlo najít cestu k dalšímu virtuóznímu hráči, tentokrát na double bass jako sólový nástroj. Přestože si

myslím, že koncert je zaznamenán ve velmi dobré zvukové kvalitě, těm, kteří si chtějí užít ještě lepší dynamiky, prostorové lokalizace a barev nástrojů, doporučuji si poslechnout některé z řadových alb na vlastní, bezpochyby dokonalé audio sestavě.

HiFi Hlasy 8/10